

SVETA MISA ZA DAN HRM 2017.
Propovijed, o. Jakov MAMIĆ OCD, generalni vikar, splitska
prvostolnica 17. rujna 2017.

Poštovani gospodine potpredsjedniče Vlade RH i ministre Obrane, (D. Krstičeviću), gospodine načelnice GS, generale zbora, M. Šundov; zamjeniče načelnika GS gosp. General pukovniče D. Matanoviću, direktore GS kontraadmirale R. Hranj, zapovjedniče HRM kontraadmirale P. Stipanoviću, posebni savjetnici MO g. B. Kožu i g. I. Ušljebrka, pukovnice S. Tomić, savjetniče za vojna pitanja B. Tićac, glasnogovornice gđo I. Firšt, kolege kapelani, gospodo zapovjednici, časnici i dočasnici, vojnkinje i vojnici HRM-a, srdačno vas pozdravljam i ujedno Vam čestitam Dan HRM-a kojeg ćete sutra svečano slaviti.

Čitam vašu časnu povijest i zapažam njezine **značajke** kao i važne **pouke** za sve nas danas. Tako, iskazana **domoljubnost** vaših prethodnika, kako velikih zapovjednika tako i svih pripadnika HRM-a, ponosno se vije kao „stijeg“ prepoznatljivosti i identiteta hrvatskog vojnika-mornara. Njihova i vaša domoljubnost nije imala, niti ima, svojih granica u **zahtjevnosti žrtve**, a to znači da nije trpjela, niti sada podnosi, bilo kakve „kalkulacije“ osobnih interesa ili pak strahove koji su nespojivi s vojničkim pozivom. Osim domoljubnosti, prepoznatljiva je **umješnost i stručnost** u pothvatima, kako za vrijeme Domovinskog rata, tako i danas, što je osobito zapaženo u pravovremenom donošenju odluka i dosljednoj provedbi istih. Vidljivo je da je upravo o tome ovisilo, oslobađanje našega Jadrana, gradova i priobalja. Među značajkama vaše povijesti, posebno mjesto zauzima **sloga** ljudstva u ciljevima i **kvaliteta međuljudskih** odnosa. Ovo svjedoči koliko je ovoj grani Hrvatske vojske stalo do ljudskih života i kvalitetne budućnosti, ne samo pojedinaca nego i cijeloga društva. Domoljublje, umješnost i sloga - to su odrednice koje determiniraju svakog profesionalnog vojnog djelatnika.

Dobro je uočiti značajke, ali ne smijemo na njima stati i kititi se „perjem povijesti“. Valja iz njih izvući **pouke** koje imaju snagu danas utjeloviti u HRM onaj najbolji dio njezine povijesti. Danas pripadnici HRM imaju biti ljudi dorasli svojem cjelovitom identitetu i poslanju. Voljeti Domovinu znači žrtvovati se za nju, jer iskreno ljubi samo onaj tko se iskreno žrtvuje. Odgoj za domovinsku ljubav bit će formacija sposobnosti za žrtvu. Kao što je žrtva drugo ime ljubavi, tako je Domovina drugo ime za „**zajedničku kuću**“, zajedničku majku i zajedničku obitelj

hrvatskoga naroda. **Posljedice** ovakvih stavova ne samo da nisu zanemarive, nego su doista i zahtjevne i nisu dostatne „nakane“, traže se djela. Treba domoljubno djelovati. Gradit nam je kuću u kojoj ćemo se svi osjećati kao u **svojoj**, a potom kao u kući **drugoga**, i na koncu kao u kući **sviju** (moje, drugih, zajedničko).

Poštovana braćo i sestre, primjetan je i zadivljujući je vaš **rast u struci**, vaše dozrijevanje u **međuljudskim odnosima**, a u lepezi vaših vrijednosti, otkrivате temeljnu ulogu **zrele vjere** za izgradnji nove budućnosti. Budite **strpljivi** ako sve ne ide kako očekujete, jer čovjek je višestruko uvjetovano biće: naslijedom **genetskog** karaktera, naslijedom **povijesnog** vremena te osobito potrebom **vlastitog** značenja. Odgoj za **komunitarnost** je proces koji poznaje postupnost s jedne strane, ali i upornost s druge strane, a sve počiva na uvjerenju da smo na pravom putu.

Braćo i sestre, u **zadanost** našeg ljudskog, kršćanskog i profesionalnog izrastanja, Bog se upliće te nas odgaja za jedan kruti realizam: otvoreno nam poručuje da smo svi **zahvaćeni** jednom podlom bolešću, koja se rijetko pokazuje kao bolest, a nitko ju ne želi priznati: bolest svih ljudi je „mržnja i srdžba“. Mržnja rađa srdžbu, a srdžba rađa uvredu. Uz tu Božju konstataciju „bolesti“, on čovjeku nudi i lijek, a sadrži ga „**oprost**“. Pouka Božja je ova: nema ozdravljenja pojedinca i društva bez oprosta, bez istine da smo svima slični i da su nam svi slični, pa je naša jedina istina „**milosrđe**“. To nam govori naša **potpuna** pripadnost Bogu, kako nas uči sveti Pavao, kad kaže: „*Živimo li ili ...umiremo - Gospodinovi smo*“. Isus pak u Evanđelju daje „**mjeru doziranja**“ ovoga lijeka, pa će na Petrovo pitanje: (koliko puta dnevno uzeti ovaj lijek?) - „*koliko puta da oprostim bratu svome...?*“, odgovoriti: „*Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam*“. Znači: oprost je trajna sastavnica egzistencije, kao što je zrak bez kojeg prestajemo živjeti. Evanđelje nas uči da „oprost“ nije samo uvjet za „**smirenu savjest**“, nego da njegov doseg ide mnogo dalje: ne smijemo pred lice Božje bez oprosta. Bilo da je riječ o stajanju pred Bogom koje se događa ovdje na zemlji (u molitvi), bilo da će to biti na koncu života, kad budemo „oči u oči“ s Bogom.

Dok vam čestitam Dan HRM-a, osjećam dužnost, ali i ponos, zahvalnosti Vojnog ordinarijata zapovjedniku HRM kaadmiralu Predragu Stipanoviću, kojemu je ova okolnost, čini se, zadnji čin u ulozi zapovjednika HRM. Hvala vam, gospodine zapovjedniče, na **čovječnosti** u odnosu, na **ustrajnosti i vjernosti** u vršenju sveukupnih obveza zapovjednika, a posebno ističem ozračje slobode pripadnika HRM-a da s

ponosom smiju živjeti i ispovijedati svoju vjeru kao ljudi kojima je ona dragocjenost zajamčena zakonima RH. Hvala vam na iskrenom nastojanju da hrvatskog mornara učinite odgovornim i ponosnim čovjekom i domoljubom. Neka vas prati moćna ruka Božja, kao i zagovor svetog Nikole biskupa, na vašem budućem odgovornom zadatku. Amen